

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 5Csp/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219201171
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2020:3219201171.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpený JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníková 3479/3A, Bratislava, proti žalovanej: I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K Z. XXX/XX, B. Z. B., o zaplatenie 39,- eur s príslušenstvom a zmluvnými pokutami takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 39,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 158,- eur od 08.10.2016 do 24.10.2016, zo sumy 111,- eur od 25.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 64,- eur od 19.11.2016 do 18.10.2017 a zo sumy 39,- eur od 19.10.2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 07.10.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu istiny 39,- eur, odplatu vo výške 84,- eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur, poplatky za upomienky vo výške 390,- eur, zmluvný úrok vo výške 60 % zo sumy 300,- eur od 07.10.2015 do 22.10.2015, zo sumy 253,- eur od 23.10.2015 do 20.07.2016, zo sumy 205,- eur od 21.07.2016 do 19.09.2016, zo sumy 158,- eur od 20.09.2016 do 24.10.2016, zo sumy 111,- eur od 25.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 64,- eur od 19.11.2016 do 18.10.2017, zo sumy 39,- eur od 19.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 242,- eur od 08.10.2016 do 24.10.2016, zo sumy 195,- eur od 25.10.2016 do 18.11.2016, zo sumy 148,- eur od 19.11.2016 do 18.10.2017, zo sumy 123,- eur od 19.10.2017 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.10.2015 poskytol ako veriteľ žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 300,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť úver, zaplatiť odplatu a úrok, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 264,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť celkovú čiastku 564,- eur do 07.10.2016. Žalovaná sa pre prípad, že neuhradí celkovú čiastku úveru v dohodnutej lehote, zaviazala zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Žalovaná doposiaľ uhradila sumu 261,- eur. Na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku žalobca označil a predložil listinné dôkazy, a to zmluvu o spotrebiteľskom úvere a všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

2. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie a na pojednávaní vykonal súd dokazovanie oboznámením vyššie uvedených listín predložených žalobcom a vyjadrením žalobcu zo dňa 03.12.2019, v ktorom žalobca uviedol jednotlivé úhrady žalovanej.

4. Z vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav. Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 07.10.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej aj len „zmluva“). Podľa zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 300,- eur a žalovaná sa zaviazala ho vrátiť spolu s odplatom 84,- eur a úrokom 60 % ročne, t. j. v celkovej sume 564,- eur do 07.10.2016, čo bol zároveň termín konečnej splatnosti úveru. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) iba pri odplate 84,- eur, a to tak, že táto odplata predstavuje RPMN vo výške 28 %. V bode 3. zmluvy sa okrem iného uvádza: „Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur, a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu.“. Žalovaná na splatenie úveru pred podaním žaloby uhradila sumu 261,- eur, a to nasledovnými platbami: dňa 22.10.2015 sumu 47,- eur, dňa 20.07.2016 sumu 48,- eur, dňa 19.09.2016 sumu 47,- eur, dňa 24.10.2016 sumu 47,- eur, dňa 18.11.2016 sumu 47,- eur a dňa 18.10.2017 sumu 25,- eur.

5. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy medzi stranami sporu; ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

6. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h) a i) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

7. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej

podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

11. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 01.02.2013, ďalej len nariadenie) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

14. Podľa § 255 ods. 1 č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne iba v časti. Na základe predložených listinných dôkazov dospel súd k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovanou na základe zmluvy, je vzťahom občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy občianskeho práva, pričom ide o spotrebiteľskú zmluvu, keďže žalobca je osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je teda nepochybné, že uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a vzhľadom na výšku úveru, jeho účel a splatnosť je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.

17. V zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať v ňom uvedené náležitosti, medzi inými aj ročnú percentuálnu mieru nákladov. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov 28 %. Žalobca však poskytol žalovanej úver 300,- eur a žalovaná sa ho zaviazala vrátiť navýšený o sumu 264,- eur do jedného roka, a preto mala byť správne uvedená RPMN vo výške 88 % a nie 28 %. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, keďže je uvedená nižšia RPMN, ako reálne bola, a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ročnou percentuálnou mierou nákladov sa na účely zákona o spotrebiteľských úveroch rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa rozumejú všetky náklady vrátane úrokov a poplatkov akéhokoľvek druhu. Keďže ročná percentuálna miera nákladov vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa a do celkových nákladov sa započítavajú v zmysle uvedeného aj úroky, mali byť potom premietnuté aj v RPMN, čo zjavne neboli, čím bola RPMN uvedená nižšia, ako v skutočnosti bola. Nie je pravdou, že všeobecne záväzný právny predpis vylučuje zahrnutie úroku do RPMN, ako je uvedené

v bode 06. všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ale naopak z ustanovenia § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v nadväznosti na § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch je zrejmé, že aj úrok musí byť zahrnutý do celkových nákladov a teda aj do RPMN. Tento gramatický výklad je v súlade so zmyslom a účelom zákona, s požiadavkou ochrany spotrebiteľa a zároveň v prospech spotrebiteľa, a preto akýkoľvek iný výklad, hoc by bol možný v nadväznosti na prípadné iné právne normy, by bol neprípustný v zmysle zásady, že v spotrebiteľskej veci sa použije výklad v prospech spotrebiteľa. Žalobca mal teda na podklade takejto zmluvy právo len na vrátenie istiny bez akýchkoľvek dodatočných platieb od žalovanej na úrokoch, odplate a poplatkoch.

18. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že istina úveru poskytnutého žalovanej bola v sume 300,- eur a žalovaná z úveru vrátila sumu 261,- eur, ktorú je v celom rozsahu potrebné započítať na istinu úveru, keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanej tak zostáva uhradiť ešte istinu 39,- eur a na zaplatenie tejto istiny ju zaviazal súd, keďže žalovaná ju v lehote splatnosti a ani doposiaľ dobrovoľne neuhradila. Úver bol splatný do 07.10.2016 a od 08.10.2016 bola žalovaná s úhradou istiny 158,- eur v omeškaní, a preto žalobcovi patrí úrok z omeškania od prvého dňa omeškania, t. j. od 08.10.2016 z istiny úveru 158,- eur (v tom čase dlžná istina) až do dňa najbližšej čiastkovej úhrady a takto postupne zo súm znižovaných o čiastočné úhrady žalovanou vždy do dňa ďalšej úhrady, až napokon z aktuálne dlžnej sumy 39,- eur od 19.10.2017, kedy žalovaná vykonala poslednú čiastočnú úhradu, až do dňa zaplatenia istiny 39,- eur. Úrok z omeškania patrí žalobcovi v zmysle § 3 nariadenia vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. V prvý deň omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0 %, a preto žalobcovi patrí úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorý mu súd aj priznal.

19. Žalobca sa ďalej domáhal zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 33,- eur a poplatkov za upomienky vo výške 390,- eur. Právny základ zmluvnej pokuty 33,- eur a platby za každú zaslanú upomienku 30,- eur je zakotvený v zmluvnej podmienke, konkrétne v bode 3. zmluvy. Túto podmienku však súd považoval za neprijateľnú, pretože požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Zo zmluvnej podmienky v znení, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur, ak neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, vyplýva, že spotrebiteľ je povinný uhradiť zmluvnú pokutu 33,- eur aj v prípade omeškania so zaplatením dlžnej sumy čo i len jeden deň alebo aj vtedy, ak dlhuje čo i len nepatrnú časť úveru, hoc by to bol len 1,- cent. Takýto výklad uvedeného ustanovenia je vzhľadom na znenie zmluvnej podmienky reálny a potom, aj keď by za iných okolností sankcie neprekročili výšku stanovenú právnou normou, je takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neprimerane vysokou sankciou, a preto je toto ustanovenie zmluvy neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Uvedené ustanovenie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou aj v časti, podľa ktorej sa spotrebiteľ zaväzuje zaplatiť za každú zaslanú upomienku 30,- eur, keď táto suma je paušálna, nepredstavuje reálne náklady na upomienku a žalobca ich môže zaslať ľubovoľný počet a prívodiť tak pre seba zisk v podobe nároku na úhradu platieb za upomienky. Žalobca si aj uplatnil nárok za upomienky vo výške 390,- eur, teda vo výške 10 násobku dlžnej istiny úveru, čo znamená za 13 zaslaných upomienok, hoc takéto konkrétne tvrdenie v žalobe absentuje a žalobca nepreukázal ani len vyhotovenie, nie to ešte zaslanie čo i len jednej upomienky. Výška platby za jednu upomienku pritom predstavuje 10 % z poskytnutej istiny úveru a keďže nejde o reálne náklady na upomienku, ale o paušálnu sumu uvedenú žalobcom vo vopred pripravenej zmluve, súd túto platbu považoval za skrytú sankciu za omeškanie dlžníka, ktorej výška je však v rozpore s dobrými mravmi a je neprijateľne vysokou sankciou. Z týchto dôvodov súd nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty a platieb za upomienky vyhodnotil ako nedôvodný a žalobcovi tieto uplatnené nároky nepriznal z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, z ktorej vyplývajú. Súd síce nepriznal žalobcovi plnenie (zmluvnú pokutu a pokuty za upomienky) z dôvodu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, no vo výroku tohto rozsudku znenie zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v zmluve, už neuvádzal, pretože už v iných rozsudkoch súd právoplatne uvedenú zmluvnú podmienku určil za neprijateľnú (napr. 5Csp/30/2019) a dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Určením uvedenej podmienky za neprijateľnú v inom rozsudku bol dosiahnutý zmysel a účel zákona, teda aby sa dodávateľ (žalobca) zdržal jej používania, a preto je podľa názoru súdu jej uvádzanie aj v ďalších rozsudkoch nadbytočné a neúčelné.

20. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a uplatnená zmluvná pokuta a poplatky vyplývajú z neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd žalobe vyhovel iba v časti a nad rámec nesplatenj

istiny úveru a úroku z omeškania tak, ako omeškanie ustálil súd, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Všetky platby žalovanej je potrebné započítať na istinu a potom žalovanej zostáva uhradiť iba suma istiny 39,- eur a zákonný úrok z omeškania tak, ako je uvedené vyššie.

21. Žaloba bola podaná dôvodne iba v časti o zaplatenie sumy istiny 39,- eur a nedôvodná v časti o zaplatenie pokuty vo výške 33,- eur, keď pokuty nie sú príslušenstvom. Z istiny a pokuty v súčte 72,- eur bolo žalobcovi priznaných 39,- eur, čo znamená úspech žalobcu v rozsahu 54,17 % a úspech žalovanej 45,83 %. Rozsah čistého úspechu žalobcu bol potom 8,34 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi úspechom žalobcu (54,17 %) a úspechom žalovanej (45,83 %). Súd však žalobcovi nepriznal úroky, odplatu a poplatky v sume niekoľko násobne prevyšujúcej istinu a potom za stavu, že mal iba minimálny čistý úspech v časti istiny je spravodlivé, keď súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Žalovaná je povinnosti vyplývajúcej jej z tohto rozsudku, t. j. povinnosť zaplatiť uvedenú sumu s príslušenstvom, povinná vykonať v zmysle § 232 ods. 3 CSP v trojdňovej lehote, ktorá plynie od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.